

Nr 260.

Godkänd av första kammaren den 2 juni 1927.

Godkänd av andra kammaren den 2 juni 1927.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av 5 § i förordningen den 2 juni 1922 om automobilskatt, m. m. ävensom en i ämnet väckt motion.

(Bevillningsutskottets betänkande nr 55.)

Till Konungen.

I en den 24 februari 1927 dagtecknad proposition, nr 173, har Eders Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att *dels* antaga vid propositionen fogade förslag till

1:o förordning om ändrad lydelse av 5 § i förordningen den 2 juni 1922 (nr 260) om automobilskatt,

2:o förordning om ändrad lydelse av 1 § i förordningen den 2 juni 1922 (nr 261) om särskild skatt å automobilgummiringar, och

3:o förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 23 maj 1924 (nr 126) om särskild skatt å bensen och motorsprit;

dels ock med ändring i Kungl. Maj:ts i 1927 års statsverksproposition framlagda förslag angående upptagande i riksstaten för budgetåret 1927—1928 av inkomstiteln automobilskattemedel, i nämnda riksstat uppföra samma inkomstitel sålunda:

Automobilskattemedel, *bevillning* ..... kronor 28,250,000.

I samband härmed har riksdagen till behandling förehaft, bland andra, en inom andra kammaren väckt motion, nr 303, vari föreslagits bland annat, att riksdagen måtte besluta den ändring i ovannämnda proposition, att skattesatsen för automobilgummiringar höjes till 2 kronor för kilogram.

Under återopande av bevillningsutskottets, av riksdagen godkända betänkande nr 55, varav ett tryckt exemplar härvid fogas, får riksdagen härmed tillkännagiva, att riksdagen, som icke kunnat oförändrad bifalla Eders Kungl. Maj:ts förenämnda proposition nr 173, med anledning tillika av ovannämnda motion nr 303 i andra kammaren, i vad densamma avser skatt å automobilgummiringar, för sin del

1) antagit ovan omförmälda förslag till förordning om ändrad lydelse av 5 § i förordningen den 2 juni 1922 om automobils katt med den ändringen att 5 § erhåller följande lydelse:

5 §.

Skatt utgår för helt kalenderår räknat med följande belopp:

- a) för motorecykel utan bivagn med tio kronor, då motorecykelns tjänstevikt icke överstiger sjuttiofem kilogram, men eljest med femton kronor;
- b) för motorecykel med bivagn med tjugufem kronor;
- c) för annan automobil, med ringar av mjuk kautschuk, med tio kronor för varje påbörjat tal av etthundra kilogram av automobilens tjänstevikt minskad med fyrahundra kilogram, dock minst med sjuttiofem kronor; samt
- d) för annan automobil, med ringar av annat ämne än mjuk kautschuk, med femtio kronor för varje påbörjat tal av etthundra kilogram av automobilens tjänstevikt.

2) antagit följande förslag till

Förordning om ändrad lydelse av 1 § i förordningen den 2 juni 1922 (nr 261) om särskild skatt å automobilgummiringar.

Häri genom förordnas, att 1 § i förordningen den 2 juni 1922 om särskild skatt å automobilgummiringar skall i nedan angiven del hava följande ändrade lydelse:

1 §.

För följande arbeten av mjuk kautschuk, som till riket införas, utan att tullfrihet enligt särskilda bestämmelser därför åtnjutes, eller som inom riket tillverkas, nämligen massiva hjulringar (även i längder) samt yttergummi eller delar därtill för ringar till automobiler (även motorecyklar) skall i den ordning nedan stadgas erläggas skatt av 2 kronor per kilogram.

I första — — — förordning automobilgummiringar.

På Kungl. Maj:ts — — — skall erläggas.

Denna förordning träder i kraft den 4 juni 1927.

---

3) antagit ovan omförmälda förslag till förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 23 maj 1924 om särskild skatt å bensin och motorsprit med den ändringen, att övergångsbestämmelsen erhåller följande lydelse:

Denna förordning träder i kraft, i vad densamma avser särskild skatt å bensen, den 4 juni 1927 samt, i vad den avser särskild skatt å motorsprit, den 1 juli 1929.

4) antagit följande förslag till

Förordning om tillfällig skatt å bensen och automobilgummiringar, som finnas i riket den 4 juni 1927.

Häri genom förordnas som följer:

1 §.

För bensen och automobilgummiringar, som den 4 juni 1927 kl. 6 f. m. finnas i riket, skall i den ordning här nedan stadgas till staten erläggas skatt.

Med bensen förstås i denna förordning mineraloljor, vilka enligt 1 § i förordningen den 23 maj 1924 om särskild skatt å bensen och motorsprit hänföres till bensen. Är bensen blandad med annan vara, skall vid skattskyldighetens bestämmande hänsyn tagas till den myckenhet, varmed bensen ingår i blandningen.

Med automobilgummiringar förstås i denna förordning sådana arbeten av mjuk kautschuk, som omförmälas i 1 § i förordningen den 2 juni 1922 om särskild skatt å automobilgummiringar. Har jämlikt sistnämnda förordning vid automobilgummiring fastsittande järnskena avräknats vid fastställande av den vikt, för vilken skatt skall erläggas, skall skatt enligt denna förordning beräknas å ringens vikt efter avdrag för järnskenans vikt.

2 §.

1 mom. Skyldighet att erlagga skatt enligt denna förordning åligger för *bensen* den, som jämlikt förordningen den 7 oktober 1921 angående eldfarliga oljor erhållit eller bort hava tillstånd att hålla större eller mindre upplag av eldfarliga oljor av första klassen; samt

för *automobilgummiringar* den, som yrkesmässigt driver handel med automobilgummiringar eller automobiler.

2 mom. Skatt enligt denna förordning skall utgå å den myckenhet bensen eller det antal automobilgummiringar, skattskyldig innehar vid den i 1 § angivna tid, med följande belopp, nämligen:

för *bensen* 1 öre per liter; samt

för *automobilgummiringar* 50 öre per kilogram.

3 mom. Skattskyldighet äger icke rum för automobilgummiringar, som före den i 1 § angivna tidpunkt och innan enligt 1 mom. skattskyldig förvärvat

desamma tagits i bruk inom riket, eller för tillverkare tillhöriga automobilgummiringar, för vilka skatt framdeles skall erläggas uti den i 5 § i nämnda förordning den 2 juni 1922 stadgade ordning.

3 §.

Envar enligt denna förordning skattskyldig skall senast den 30 juni 1927 avgiva deklARATION rörande den myckenhet bensin samt de automobilgummiringar, han vid den i 1 § angivna tid innehade. För annan än enskild person och oskiftat stärbhus åligger uppgiftsskyldigheten vederbörande styrelse, förvaltning, syssloman eller ombud.

Deklaration skall avgivas på heder och samvete. I deklARATIONEN skall angivas:

a) beträffande *bensin*:

den myckenhet bensin, den uppgiftspliktige innehade vid den i 1 § angivna tid och den plats, där bensinen då förvarades;

b) beträffande *automobilgummiringar*:

det antal enligt 2 § skattepliktiga ringar, som den uppgiftsskyldige vid nämnda tid innehade, med angivande av dessas varuslag, märke, dimensioner och vikt ävensom den plats, där ringarna då förvarades.

Deklaration skall avgivas till länsstyrelsen i det län, där den uppgiftspliktige författningsenligt är eller bör vara mantalsskriven, eller, om han är avliden, senast varit eller bort vara mantalsskriven, eller där vederbörande styrelse eller förvaltning har sitt säte eller syssloman eller ombud är bosatt.

4 §.

1 mom. Det åligger länsstyrelse att övervaka, att deklARATIONER inkomma från alla uppgiftsskyldiga och att avgivna deklARATIONER äro fullständiga och riktiga, därvid särskilt bör tillses, att envar, som idkar handel med eldfarliga oljor av första klassen eller utövar handel med automobilgummiringar eller automobiler, fullgjort honom åliggande deklARATIONSSKYLDIGHET. Den som icke avgivit deklARATION men kan antagas äga eller innehava förråd av bensin eller som avgivit ofullständig deklARATION, må föreläggas att inom viss tid inkomma med deklARATION eller med erforderliga uppgifter.

2 mom. Finner länsstyrelse för en behörig påföring av skatt vara nödigt, att granskning av den skattskyldiges bokföring eller undersökning av dennes ineliggande lager av bensin eller automobilgummiringar verkställes, bör länsstyrelsen föranstalta om sådan granskning eller undersökning, därvid biträde av sakkunnig må anlitas.

Skattskyldig åligger att bereda länsstyrelse eller av länsstyrelse förordnad person tillträde för sådan undersökning till handels- fabriks- eller annan upplagslokal samt att för granskning tillhandahålla sin bokföring och därtill hörande handlingar.

Arvode till sakkunnig bestämmes av länsstyrelse och skall jämte annan kostnad för undersökning eller granskning, som i detta mom. sägs, bestridas av enligt denna förordning influtna medel.

5 §.

På grund av inkomna deklARATIONER och eljest inhämtade uppgifter skall länsstyrelse upprätta längd, särskild för skatt å bensin och särskild för skatt å automobilgummiringar, över dem, som avgivit deklARATION, samt fastställa för bensin den myckenhet och för automobilgummiringar den vikt, för vilken skatt skall erläggas enligt denna förordning, ävensom därå belöpande skatt.

6 §.

Så snart ske kan skall till envar skattskyldig i rekommenderat brev med allmänna posten översändas utdrag av längden i vad honom angår tillika med underrättelse om tid och sätt för skattens erläggande samt vad den skattskyldige har att iakttaga, om han vill överklaga länsstyrelsens beslut eller eljest söka befrielse från påförd skatt.

7 §.

Har någon i deklARATION eller annan uppgift, som enligt denna förordning avgivits, lämnat oriktigt meddelande, eller har uppgiftspliktig underlåtit avlämna deklARATION eller infordrad upplysning, och har därav föranletts, att skatt icke blivit honom påförd eller blivit påförd till för lågt belopp, skall skatt påföras den skattskyldige till belopp, som genom berörda förfarande undandragits.

Efterbeskattning må icke ske senare än år 1932.

8 §.

1 mom. Förmenas länsstyrelse hava vid påförande av skatt oriktigt förfarit, må av vederbörande besvär anföras hos kammarrätten.

Besvären skola inom natt och år, efter det skatt vederbörande avfordrats, ingivas eller, på klagandens eget äventyr, i betalt brev med allmänna posten insändas till länsstyrelsen i det län, där skatten påförts, vid påföljd, om den tid försittes, att besvären icke varda till prövning upptagna; dock må icke den omständigheten, att besvären i stället för till länsstyrelsen ingivits eller avsänts till kammarrätten, utgöra hinder för deras upptagande till prövning, därest besvären dit inkommit före utgången av den stadgade besvärstiden. I sådant fall skola besvären av kammarrätten omedelbart överlämnas till vederbörande länsstyrelse för vidare behandling på sätt i 2 mom. sägs.

2 mom. Sedan vid besvären fogats de handlingar, på vilka överklagade beslutet grundats, ävensom utdrag av längden i vad den klagande angår, översänder länsstyrelsen skyndsamt till kammarrätten samtliga handlingar med de upplysningar och erinringar besvären anses påkalla.

9 §.

Visar skattskyldig, att av honom vid den i 1 § angivna tid innehavd myckenhet bensin eller automobilgummiringar försålt, och är den skattskyldige icke genom förbehåll i försäljningsavtalet eller eljest berättigad att hos köparen uttaga den enligt denna förordning utgående skatten, äger Kungl. Maj:t, då skäl därtill äro, allt efter omständigheterna i det särskilda fallet, medgiva befrielse från skatten eller bestämma, att skattskyldigheten skall åligga köparen.

Ansökan om sådan skattebefrielse skall ingivas inom natt och år, efter det skatt vederbörande avfordrats.

10 §.

Angående restitution av skatt, som i denna förordning avses, skola bestämmelserna i ovannämnda förordningar om särskild skatt å bensin och motorsprit samt om särskild skatt å automobilgummiringar äga motsvarande tillämpning.

11 §.

Granskning av de enligt denna förordning avgivna deklARATIONER må ej ske av annan än länsstyrelsen. DeklARATIONERNA skola tillhandahållas de tjänstemän hos länsstyrelsen, vilka i och för sin befattning böra erhålla del därav. I övrigt må deklARATIONERNA icke vara för någon tillgänglig, utan att den uppgiftsskyldige medgivit deklARATIONENS offentliggörande; dock må deklARATIONERNA, på sätt Kungl. Maj:t förordnar, för statistisk bearbetning utlämnas till ämbetsmyndighet, åt vilken Kungl. Maj:t uppdrager utförandet av sådan bearbetning.

DeklARATIONERNA skola med de undantag, vartill stadgandena i nästföregående stycke föranleda, hos länsstyrelsen behörigen förvaras intill utgången av år 1932, varefter deklARATIONERNA skola förstöras.

12 §.

1 mom. Tjänsteman, vilken på grund av sin befattning med ärende, som i denna förordning avses, erhållit del av deklARATIONERNA eller skattskyldigs bokföring, må ej i vidare mån än hans tjänsteutövning fordrar yppa vare sig innehållet av sådan deklARATIONERNA eller skattskyldigs affärsförhållande, varom han därvid erhållit kännedom. Den häremot bryter vare underkastad ansvar såsom för tjänstefel. Gör annan än tjänsteman sig skyldig till förseelse som nu sagts dömes till böter från och med tjugufem till och med femhundra kronor.

Har skada uppkommit genom sådant yppande av vad som bort hållas hemligt, vare den felande därjämte skyldig till fulla gottgöra skadan.

2 mom. Den som på grund av sådant förordnande om statistisk bearbetning av avlämnade deklARATIONERNA, som i 11 § sägs, erhållit del av deklARATIONERNA, får ej utom tjänsten yppa något av deklARATIONENS innehåll. Vid överträdelse härav vare den skyldige förfallen till ansvar och ersättningsskyldighet, som i 1 mom. stadgas.

13 §.

Försummar någon att fullgöra honom enligt denna förordning åliggande skyldighet att avgiva deklARATION, där han insett eller bort inse, att dylik skyldighet ålegat honom, eller vägrar någon att fullgöra vad enligt 4 § åligger honom, dömes till böter, högst tvåtusen kronor. Lag samma vare, där någon avgiver ofullständig eller oriktig deklARATION, ehuru han insett eller bort inse, att deklARATIONEN varit ofullständig eller oriktig.

Har genom förseelse, varom i första stycket sägs, föranletts, att skatt ej blivit den felande påförd, där så rätteligen bort ske, eller att skatt påförts med för lågt belopp, och äro ej omständigheterna synnerligen mildrande, vare straffet böter från och med en till och med fem gånger beloppet av den skatt, som undandragits, dock ej lägre belopp än femtio kronor.

14 §.

Allmän åklagare må tala å förseelse, varom i denna förordning sägs, i fråga om förseelse, som i 12 § omförmäles, dock endast där den blivit av målsäganden till åtal angiven. Talan skall anhängiggöras vid allmän domstol.

Av böter, som enligt denna förordning ådömas, tillfaller en tredjedel, dock högst tvåhundra kronor, åklagaren och återstoden kronan.

Saknas tillgång till böternas fulla gäldande, skola de förvandlas efter allmän lag.

15 §.

Bestämmelser rörande uppbörd av skatt, som i denna förordning avses, så ock de närmare föreskrifter, som eljest för tillämpning av denna förordning må kunna erfordras, meddelas av Kungl. Maj:t.

16 §.

Angående fördelning av influten skatt gäller vad som är stadgat angående fördelning av de jämlikt förordningarna om särskild skatt å bensin och motorsprit samt om särskild skatt å automobilgummiringar influtna skattemedel.

Denna förordning träder i kraft den 4 juni 1927.

I anledning av vad i ovannämnda proposition föreslagits angående beräkning av inkomsttiteln automobilskattemedel kommer riksdagen att framdeles fatta beslut.

Stockholm den 2 juni 1927.

Med undersätlig vördnad.